

za okres pierwszych trzech kwartałów 1996 r., określi Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w drodze komunikatu ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału 1996 r.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z tym że art. 7 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

410

USTAWA

z dnia 5 lipca 1996 r.

o zawodach pielęgniarki i położnej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki wykonywania zawodów pielęgniarki i położnej.

Art. 2. Zawody pielęgniarki i położnej są zawodami samodzielnymi.

Art. 3. 1. Ilekcć w ustawie jest mowa o „pielęgniarcie”, należy przez to rozumieć również „pielęgniarka”.

2. Ilekcć w ustawie jest mowa o „położnej”, należy przez to rozumieć również „położnego”.

Art. 4. 1. Wykonywanie zawodu pielęgniarki polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, świadczeń zdrowotnych, a w szczególności świadczeń pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych oraz z zakresu promocji zdrowia.

2. Udzielanie świadczeń, o których mowa w ust. 1, pielęgniarka wykonuje przede wszystkim poprzez:

- 1) rozpoznawanie warunków i potrzeb zdrowotnych,
- 2) rozpoznawanie problemów pielęgnacyjnych,
- 3) sprawowanie opieki pielęgnacyjnej,
- 4) realizację zleceń lekarskich w procesie diagnostyki, leczenia i rehabilitacji,
- 5) samodzielne udzielanie w określonym zakresie świadczeń zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych,
- 6) edukację zdrowotną.

3. Za wykonywanie zawodu pielęgniarki przez osobę, o której mowa w ust. 1, uważa się również:

- 1) nauczanie zawodu pielęgniarki,
- 2) prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie pielęgniarstwa,

3) kierowanie pracą zawodową pielęgniarek i położnych.

Art. 5. 1. Wykonywanie zawodu położnej polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje, potwierdzone odpowiednimi dokumentami, świadczeń zdrowotnych, a w szczególności świadczeń pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych oraz promocji zdrowia, w zakresie opieki nad kobietą, kobietą ciężarną, rodzącą i położnicą oraz noworodkiem.

2. Udzielanie świadczeń, o których mowa w ust. 1, położna wykonuje przede wszystkim poprzez:

- 1) sprawowanie opieki nad kobietą w przebiegu ciąży fizjologicznej,
- 2) prowadzenie fizjologicznego porodu i połogu oraz sprawowanie opieki nad noworodkiem,
- 3) udzielanie pomocy położniczej w nagłych przypadkach do czasu przybycia lekarza,
- 4) profilaktykę chorób kobiecych i patologii położniczych,
- 5) działalność edukacyjno-zdrowotną w zakresie przygotowania młodzieży do życia w rodzinie oraz metod planowania rodziny, ochrony macierzyństwa i ojcostwa,
- 6) realizację zleceń lekarskich w procesie diagnostyki, leczenia i rehabilitacji,
- 7) samodzielne udzielanie w określonym zakresie świadczeń zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych.

3. Za wykonywanie zawodu położnej przez osobę, o której mowa w ust. 1, uważa się również:

- 1) nauczanie zawodu położnej,
- 2) prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie opieki położniczej,
- 3) kierowanie pracą zawodową pielęgniarek i położnych.

Art. 6. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelnej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i rodzaj świadczeń zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 5, wykonywanych przez pielęgniarkę samodzielnie bez zlecenia lekarskiego, oraz zakres świadczeń, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 7, udzielanych przez położne samodzielnie.

Rozdział 2

Uzyskiwanie kwalifikacji zawodowych

Art. 7. 1. Pielęgniarka uzyskuje kwalifikacje zawodowe po ukończeniu szkoły pielęgniarskiej. Położna uzyskuje kwalifikacje zawodowe po ukończeniu szkoły położnych.

2. Warunkiem rozpoczęcia kształcenia, o którym mowa w ust. 1, jest uprzednie uzyskanie świadectwa dojrzałości.

Art. 8. 1. Absolwent szkoły pielęgniarskiej uzyskuje tytuł zawodowy pielęgniarka.

2. Absolwent szkoły położnych uzyskuje tytuł zawodowy położna.

Art. 9. 1. Pielęgniarka po ukończeniu szkoły pielęgniarskiej, a położna po ukończeniu szkoły położnych, w celu uzyskania prawa wykonywania zawodu, zobowiązana jest do odbycia 12-miesięcznego stażu podyplomowego w zakładzie opieki zdrowotnej.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej oraz wojewodowie zapewniają środki finansowe niezbędne do odbycia stażu podyplomowego dla absolwentów szkół pielęgniarskich i szkół położnych.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych określi, w drodze rozporządzenia, ramowy program stażu pielęgniarki i stażu położnej, sposób i tryb odbywania oraz zaliczania stażu podyplomowego, zakres uprawnień zawodowych pielęgniarki, położnej w okresie odbywania stażu podyplomowego oraz warunki, jakie powinien spełniać zakład opieki zdrowotnej, w którym odbywane są staże podyplomowe.

Art. 10. 1. Pielęgniarka, położna ma prawo do doskonalenia zawodowego w różnych formach kształcenia podyplomowego oraz obowiązek stałego aktualizowania swojej wiedzy zawodowej.

2. Pielęgniarka, położna może uzyskać tytuł specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, po odbyciu przeszkolenia i złożeniu egzaminu państwowego.

3. Podyplomowe kształcenie pielęgniarek i położnych mogą prowadzić jednostki organizacyjne uprawnione do tego na mocy odrębnych przepisów oraz osoby prawne lub fizyczne po uzyskaniu zezwolenia właściwej okręgowej rady pielęgniarek i położnych.

4. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje, sposób i tryb odbywania kształcenia podyplomowego, w tym również szczegółowe warunki i tryb uzyskiwania tytułu specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia,
- 2) szczegółowe zasady, warunki i tryb wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 3, oraz sposób ich rejestracji,
- 3) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu państwowego, o którym mowa w ust. 2.

5. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób prowadzenia podyplomowego kształcenia pielęgniarek i położnych przez osoby, o których mowa w ust. 3, oraz tryb kształcenia.

Rozdział 3

Prawo wykonywania zawodów pielęgniarki i położnej

Art. 11. 1. Zawód pielęgniarki, położnej może wykonywać osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu stwierdzone przez okręgową radę pielęgniarek i położnych.

2. Prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub odpowiednio zawodu położnej uzyskuje osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie,
- 2) posiada dyplom ukończenia polskiej szkoły pielęgniarskiej lub odpowiednio polskiej szkoły położnych bądź uzyskany w innym państwie dyplom uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny, zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 3) odbyła wymagany staż podyplomowy,
- 4) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,
- 5) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu.

3. Ograniczone prawo wykonywania zawodu na czas odbywania stażu podyplomowego uzyskuje osoba, która spełnia warunki określone w ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5.

Art. 12. 1. Prawo wykonywania zawodu albo ograniczone prawo wykonywania zawodu stwierdza, na wniosek osoby zainteresowanej, okręgowa rada pielęgniarek i położnych, właściwa ze względu na miejsce przyszłego wykonywania zawodu.

2. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych wydaje zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu albo ograniczonym prawie wykonywania zawodu według ustalonego wzoru.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych ustali wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 13. 1. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych, o której mowa w art. 12 ust. 1, może przyznać prawo wykonywania zawodu pielęgniarki lub zawodu położnej, na stałe albo na czas określony, cudzoziemcowi, który:

- 1) posiada zezwolenie na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) wykazuje znajomość języka polskiego w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu,
- 3) przedstawił zaświadczenie o wykonywaniu zawodu pielęgniarki, położnej za granicą na podstawie tam obowiązujących przepisów,
- 4) spełnia warunki, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, 4 i 5.

2. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych może przyznać prawo wykonywania zawodu osobie nie posiadającej zezwolenia na pobyt stały w Rzeczypospolitej Polskiej, która spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 2—4.

3. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych może przyznać ograniczone prawo wykonywania zawodu na czas odbywania szkolenia podyplomowego cudzoziemcowi, który spełnia warunki, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, 4 i 5.

Art. 14. Pielęgniarka, położna o odpowiednio wysokich kwalifikacjach, nie posiadająca prawa wykonywania zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej, ale posiadająca to prawo w innym państwie, może brać udział w naradzie pielęgniarskiej oraz udzielać świadczeń wymienionych w art. 4 lub w art. 5, których potrzeba wynika z narady, jeżeli została zaproszona przez:

- 1) szpitale lub medyczne instytuty naukowo-badawcze,
- 2) Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych lub właściwą okręgową radę pielęgniarek i położnych.

Art. 15. 1. Podjęcie wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej po upływie pięciu lat od ukończenia stażu podyplomowego lub po przerwie w wykonywaniu zawodu dłuższej niż pięć lat wymaga odbycia przeszkolenia.

2. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych ustala program i sposób przeszkolenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 16. 1. Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie całkowitej albo częściowej niezdolności pielęgniarki, położnej do wykonywania zawodu, spowodowanej jej stanem zdrowia, okręgowa rada pielęgniarek i położnych powołuje komisję lekarską, zwaną dalej „komisją”, złożoną ze specjalistów odpowiednich dziedzin medycyny.

2. Komisja wydaje orzeczenie w przedmiocie niezdolności pielęgniarki, położnej do wykonywania zawodu.

3. Pielęgniarka, położna, której sprawa dotyczy, obowiązana jest do stawienia się przed komisją.

4. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych, na podstawie orzeczenia komisji, podejmuje uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu na okres trwania niezdolności albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych na okres trwania niezdolności.

5. Pielęgniarka, położna, o której mowa w ust. 3, uprawniona jest do uczestnictwa, z prawem zabrania głosu, w posiedzeniu okręgowej rady pielęgniarek i położnych w czasie rozpatrywania jej sprawy.

6. Jeżeli pielęgniarka, położna odmawia poddania się badaniu przez komisję lub gdy okręgowa rada pielęgniarek i położnych na podstawie wyników postępowania wyjaśniającego uzna, że dalsze wykonywanie zawodu lub ściśle określonych czynności zawodowych ze względu na jej stan zdrowia nie jest możliwe — okręgowa rada pielęgniarek i położnych podejmuje uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej albo o ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych.

7. Pielęgniarence, położnej, o której mowa w ust. 6, przysługuje prawo wniesienia odwołania do Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o podjęciu uchwały okręgowej rady pielęgniarek i położnych.

8. Pielęgniarka, położna, w stosunku do której podjęto uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych, może wystąpić do okręgowej rady pielęgniarek i położnych o uchylenie uchwały, jeżeli ustaną przyczyny zawieszenia lub ograniczenia, nie wcześniej jednak niż po upływie 6 miesięcy od podjęcia uchwały okręgowej rady pielęgniarek i położnych.

9. Postępowanie w sprawach określonych w ust. 1—6 jest poufne.

10. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelnej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb orzekania o niezdolności do wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej oraz szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach zawieszania prawa wykonywania zawodu albo ograniczenia wykonywania określonych czynności zawodowych.

Art. 17. 1. Prawo wykonywania zawodu albo ograniczone prawo wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej wygasa w razie:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) utraty prawa stałego pobytu,

- 3) utraty pełnej zdolności do czynności prawnych,
- 4) upływu czasu, na jaki zostało przyznane.

2. Wygaśnięcie prawa wykonywania zawodu albo ograniczonego prawa wykonywania zawodu, z przyczyn określonych w ust. 1, powoduje wykreślenie z rejestru właściwej okręgowej izby pielęgniarek i położnych, której członkiem była pielęgniarka lub położna.

Rozdział 4

Zasady wykonywania zawodów pielęgniarki i położnej

Art. 18. Pielęgniarka, położna wykonuje zawód zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, dostępnymi jej metodami i środkami, zgodnie z zasadami etyki zawodowej oraz ze szczególną starannością.

Art. 19. Pielęgniarka, położna ma obowiązek udzielić pomocy w każdym przypadku niebezpieczeństwa utraty życia, poważnego uszczerbku na zdrowiu pacjenta, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi.

Art. 20. 1. Pielęgniarka, położna ma obowiązek poinformować pacjenta o jego prawach.

2. Pielęgniarka, położna udziela pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu informacji o stanie zdrowia pacjenta, w zakresie koniecznym do sprawowania opieki pielęgnacyjnej.

3. Pielęgniarka, położna ma obowiązek prowadzenia dokumentacji medycznej określonej odrębnymi przepisami.

Art. 21. 1. Pielęgniarka, położna ma obowiązek do zachowania w tajemnicy informacji związanych z pacjentem, a uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy:

- 1) tak stanowią odrębne przepisy,
- 2) zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia pacjenta lub innych osób,
- 3) pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy wyraża zgodę na ujawnienie tajemnicy,
- 4) zachodzi potrzeba przekazania niezbędnych informacji o pacjencie związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych osobom uczestniczącym w udzielaniu tych świadczeń,
- 5) jest to niezbędne do praktycznej nauki zawodów medycznych,
- 6) jest to niezbędne dla celów naukowych.

3. Pielęgniarka, położna, z zastrzeżeniem sytuacji, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3, 5 i 6, jest związana tajemnicą również po śmierci pacjenta.

4. Pielęgniarka, położna nie może podać do publicznej wiadomości danych umożliwiających identyfikację pacjenta, bez jego zgody.

Art. 22. 1. Pielęgniarka, położna zobowiązana jest do wykonywania zleceń lekarskich odnotowanych w dokumentacji medycznej.

2. Zapis w dokumentacji medycznej, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy zleceń wykonywanych podczas zabiegów ratujących życie pacjenta i w sytuacjach grożących bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia lub poważnym uszczerbkiem na zdrowiu pacjenta.

3. Pielęgniarka, położna ma prawo uzyskania od lekarza informacji o stanie zdrowia pacjenta, rozpoznaniu, proponowanych metodach diagnostycznych, leczniczych, rehabilitacyjnych i dających się przewidzieć następstwach podejmowanych działań, w zakresie niezbędnym do udzielanych przez siebie świadczeń zdrowotnych.

4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości pielęgniarka, położna ma prawo domagać się od lekarza, który wydał zlecenie, by uzasadnił potrzebę wykonania tego zlecenia.

5. W wyjątkowych przypadkach pielęgniarka, położna ma prawo odmówić wykonania zlecenia lekarskiego, podając niezwłocznie przyczynę odmowy na piśmie.

6. Pielęgniarka, położna ma prawo uzyskania pełnej informacji o celowości, planowanym przebiegu i dających się przewidzieć skutkach eksperymentu medycznego, w którym ma uczestniczyć.

7. W przypadku uzasadnionych wątpliwości pielęgniarka, położna może odmówić uczestniczenia w eksperymencie, podając przyczynę odmowy na piśmie.

Art. 23. Pielęgniarka, położna może powstrzymać się, po uprzednim powiadomieniu na piśmie przełożonego, od wykonania świadczenia zdrowotnego niezgodnego z jej sumieniem, z zastrzeżeniem art. 19.

Art. 24. Pielęgniarkę, położną, wykonującą zawód na podstawie umowy o pracę lub w przypadku, o którym mowa w art. 19, przysługuje ochrona prawna przewidziana dla funkcjonariusza publicznego.

Art. 25. 1. Pielęgniarka, położna może wykonywać indywidualną praktykę po uzyskaniu zezwolenia właściwej ze względu na miejsce wykonywania praktyki okręgowej rady pielęgniarek i położnych.

2. Zezwolenie na wykonywanie indywidualnej praktyki wydaje się, jeżeli pielęgniarka, położna:

- 1) posiada prawo wykonywania zawodu,
- 2) legitymuje się 2-letnim stażem w zawodzie, bezpośrednio przed podjęciem indywidualnej praktyki.

3. Zezwolenie na wykonywanie indywidualnej specjalistycznej praktyki wydaje się, jeżeli pielęgniarka, położna:

- 1) spełnia warunki, o których mowa w ust. 2,
- 2) posiada specjalizację w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, podlega wpisowi do rejestru indywidualnych praktyk, prowadzonego przez okręgową radę pielęgniarek i położnych, o której mowa w ust. 1.

5. Indywidualna praktyka może być wykonywana przez pielęgniarkę, położną na podstawie zawartej z innym podmiotem niż zakład opieki zdrowotnej umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej, z zastrzeżeniem ust. 1—4.

Art. 26. 1. Indywidualną praktykę, o której mowa w art. 25, prowadzi się w pomieszczeniach i przy użyciu urządzeń, które odpowiadają określonym wymagom technicznym i sanitarnym.

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakim powinny odpowiadać pod względem technicznym i sanitarnym urządzenia i pomieszczenia, w których można wykonywać indywidualną praktykę.

Art. 27. W przypadku gdy indywidualna praktyka, o której mowa w art. 25 ust. 1, jest wykonywana na zasadach określonych w art. 25 ust. 5, obowiązek spełnienia wymogów, o których mowa w art. 26 ust. 1, spoczywa na podmiocie, który zawarł z pielęgniarką lub położną umowę.

Art. 28. 1. Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych ustala opłatę za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera właściwa okręgowa rada pielęgniarek i położnych.

Art. 29. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych cofa zezwolenie na prowadzenie indywidualnej praktyki wykonywanej przez pielęgniarkę, położną, w razie:

- 1) pozbawienia prawa wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej,
- 2) zawieszenia prawa wykonywania zawodu pielęgniarki, położnej,
- 3) zrzeczenia się przez pielęgniarkę, położną prawa wykonywania zawodu,
- 4) skreślenia pielęgniarki, położnej z listy członków okręgowej izby pielęgniarek i położnych,
- 5) zgonu pielęgniarki, położnej,
- 6) rezygnacji z prowadzenia indywidualnej praktyki,
- 7) niespełnienia wymogów określonych w art. 26 ust. 1.

Art. 30. 1. Nadzór nad indywidualną praktyką i indywidualną specjalistyczną praktyką wykonywaną przez pielęgniarkę, położną sprawuje właściwa okręgowa rada pielęgniarek i położnych.

2. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych jest uprawniona w ramach nadzoru do:

- 1) przeprowadzania czynności kontrolnych, a w szczególności:
 - a) wizytacji pomieszczeń, w których udzielane są świadczenia, o których mowa w art. 4 lub art. 5,
 - b) obserwowania czynności związanych z udzielaniem świadczeń w ramach indywidualnej praktyki,
 - c) żądania informacji i udostępniania dokumentacji medycznej,
- 2) wydawania zaleceń pokontrolnych, mających na celu usunięcie stwierdzonych braków i wadliwości.

Art. 31. W sprawach nie uregulowanych w ustawie do indywidualnej praktyki stosuje się przepisy o działalności gospodarczej oraz przepisy o zakładach opieki zdrowotnej.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 32. 1. Kto, nie będąc uprawnionym, udziela zawodowo świadczeń, o których mowa w art. 4 lub art. 5, podlega karze grzywny.

2. W przypadku określonym w ust. 1 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 33. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarek i położnych (Dz. U. Nr 41, poz. 178 i z 1996 r. Nr 24, poz. 110) w art. 3 skreśla się wyrazy «i „asystentkę pielęgniarską”».

Art. 34. 1. Pielęgniarka, położna, która uzyskała kwalifikacje zawodowe wymagane do otrzymania prawa wykonywania zawodu przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowuje te uprawnienia.

2. Pielęgniarka, położna, która uzyska kwalifikacje zawodowe wymagane do otrzymania prawa wykonywania zawodu w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, otrzymuje prawo wykonywania zawodu na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

3. Pielęgniarka, położna, która rozpoczęła specjalizację na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, odbywa ją zgodnie z tymi przepisami.

Art. 35. Do postępowań dotyczących uzyskania, pozbowiania, zawieszania prawa wykonywania zawodu, wszczętych i nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 36. Pielęgniarka, położna, która prowadzi indywidualną praktykę na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, obowiązana jest uzyskać zezwolenie, o którym mowa w art. 25 ust. 1, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 37. Pielęgniarka, położna, która na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów uzyskała zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej, powinna uzyskać we właściwej okręgowej radzie pielęgniarek i położnych zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu, według ustalonego wzoru zgodnie z art. 12 ust. 2, do dnia 31 grudnia 1999 r.

Art. 38. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie zachowują moc przepisy dotychczas obowiązujące, o ile nie są sprzeczne z ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 39. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. z 1934 r. Nr 5, poz. 41 i Nr 110, poz. 976 oraz z 1991 r. Nr 41, poz. 178),
- 2) ustawa z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie (Dz. U. Nr 27, poz. 199, z 1947 r. Nr 32, poz. 141 i z 1991 r. Nr 41, poz. 178).

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepis art. 9 ust. 1 i 2 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

411

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1996 r.

w sprawie wytycznych realizacji budżetu państwa w 1996 r. w zakresie dotacji dla gmin na dofinansowanie wypłat dodatków mieszkaniowych.

Na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685 oraz z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o dotacji, należy przez to rozumieć dotację celową dla gmin na dofinansowanie wypłat dodatków mieszkaniowych, dokonywanych przez gminy na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 86, poz. 433 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 56, poz. 257).

2. Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa dokona podziału na poszczególne województwa kwoty dotacji ustalonej w ustawie budżetowej na rok 1996 z dnia 1 lutego 1996 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 87).

§ 2. 1. Wojewoda przyznaje gminom dotacje w granicach kwot określonych na ten cel w budżecie wojewody, proporcjonalnie do kwot wynikających z wniosków gmin, o których mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Podstawę przyznania dotacji stanowi złożenie przez gminę, w terminie do 20 dnia miesiąca poprzedzającego dany kwartał, wniosku o przyznanie dotacji na ten kwartał, sporządzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Gmina określa we wniosku, o którym mowa w ust. 2, zapotrzebowanie na dotację na dany kwartał według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 lub nr 3 do rozporządzenia. O wyborze sposobu obliczania zapotrzebowania na dotację na 1996 r. według załącznika nr 2 lub nr 3 do rozporządzenia decyduje gmina i zawiadamia o tym wojewodę w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

4. Dotacja może być przyznana gminie do wysokości nie przekraczającej kwoty obliczonej według właściwego dla danej gminy wzoru, o którym mowa w ust. 2.

5. Dotację przyznaną na dany kwartał wojewoda przekazuje w ratach miesięcznych.

§ 3. 1. Gmina przedstawia wojewodzie, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, informację sporządzoną według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Wojewodowie przedstawiają Ministrowi Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa zbiorczą informację o udzielonych dotacjach, w terminie do końca miesiąca następującego po kwartale.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i ma zastosowanie do wypłat dotacji od dnia 21 maja 1996 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*